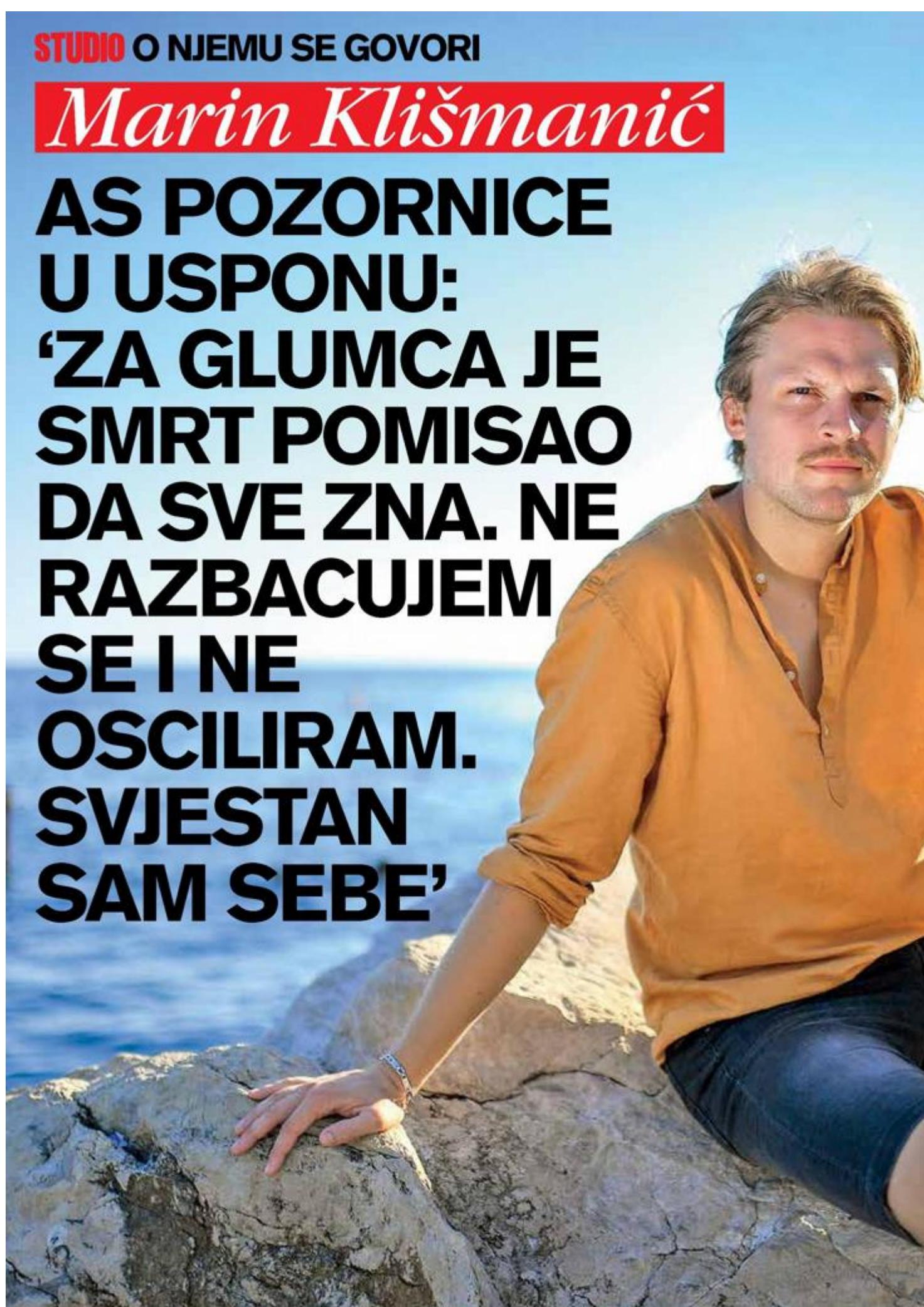

STUDIO O NJEMU SE GOVORI

Marin Klišmanić

**AS POZORNICE
U USPONU:
‘ZA GLUMCA JE
SMRT POMISAO
DA SVE ZNA. NE
RAZBACUJEM
SE I NE
OSCILIRAM.
SVJESTAN
SAM SEBE’**

Evidencijski broj / Article ID:

20160740

Vrsta novine / Frequency:

Tjedna

Zemlja porijekla / Country of origin:

Hrvatska

Rubrika / Section:

Nakon glavne uloge u HNK-ovu "Zločinu na Kozjem otoku" redatelja Paola Magellija, Marin Klišmanić i ove godine na Igrama je prisutan u više predstava. Kaštelanin koji je zbog glume zanemario klavir, govori o borbi s latinskim i dubrovačkim na pozornici, te najavljuje prvu režiju. Piše Bruno Lucić/Dubrovački vjesnik. Snimio Tonći Plazibat/Cropix

me glumca Marina Klišmanića sve češće se može čuti među kolegama glumcima i kazališnim kuloarima, a publika ga, od one zagrebačke pa do dubrovačke, isto tako sve češće gleda na pozornici. Među ostalim, prva dramska premijera 73. Dubrovačkih ljetnih igara, "Ljubovnici" u režiji Aleksandra Švabića ponovno ga usmjerila na hrvatski jug gdje se, s obzirom na broj projekata na kojima je suradivao, gotovo pa i 'udomaćio', ali i našao svoje oaze mira i opuštanja.

- Dubrovnik mi je, nakon ovih nekoliko godina što mu se uzastopno vraćam, pristao srcu. Više ne mogu zamisliti ljeto a da barem tjedan dana ne provedem u Gradu. Gužva je, turisti su posvuda, vruće je, ali svejedno je lijepo uvijek mu se vratiti jer ima jednu nevjerljatnu dušu i ljepotu koja uvijek iznova iznenadi - govori Klišmanić.

Ove godine, pored reprize "Glave lava", gostovanja "Genijalne prijateljice", na Igre su ga doveli i "Ljubovnici", igra Dötura Prokupija, tekst koji izgovara 'natrpan' je latinskim, plus, tu je i dubrovački naglasak.

- Na prvim čitaćim probama doslovno sam slov-

kao latinske riječi. Veliku sam muku mučio i svaki smo zapravo nagadali kako se otprilike koja riječ kaže. No, onda se kolega Šivak dosjetio, i ovim putem mu hvala, Ivana Kapeca, latiništa s kojim sam se našao nekoliko puta i kojemu ovim putem jako zahvaljujem. On mi je zaista puno pomogao, naučivši me razliku između tradicionalnog izgovora i klasičnog izgovora, kada se koji izgovor upotrebljava, primjerice "ae" se u klasičnom izgovoru izgovara: "aj", a u tradicionalnom: "e" i tako mi ukazao na mnoge nijanse latinskog jezika koji se naizgled čini mrtvim - prenosi iskustvo rada na predstavi festivalskog ansambla.

Kritičnost publike

Bio je angažiran u uprizorenjima djela dubrovačkih pisaca, koliko mu je izazovno bilo sviadati dubrovački govor na koji su Dubrovčani posebno osjetljivi?

- Definitivno osjetim pokam u svom dubrovačkom u odnosu na prvu predstavu na Igrama kada sam kao student igrao u 'Viktoriiji od neprijatelja'. Na "Glavi lava" sam se puno više snalazio iako sam imao tu i tamo poteškoća, međutim, ove godine mi je, vjerojatno i zbog toga što je tu bio i latinski pa sam se s njim borio, dubrovački išao doista bez većih problema.

**DNEVNICE FESTIVALA
DOVOLJNE SU DA
GLUMAC RADI LJETI
U DUBROVNIKU,
AKO SAM KUHA**

Evidencijski broj / Article ID:

20160740

Vrsta novine / Frequency:

Tjedna

Zemlja porijekla / Country of origin:

Hrvatska

Rubrika / Section:

Moram priznati da se kričnost dubrovačke publike ponajviše osjeti kada se rade tekstovi dubrovačkih pisaca. Ne mogu reći da ne osjećam određeni pritisak svaki put kada izlazim pred dubrovačku publiku - kaže Klišmanić.

Igra u HNK Zagreb u predstavi "Zločin na kozjem otoku" u režiji Paola Magellija koja je imala premjeru na proljeće, a najesen će je publika ponovno moći gledati.

- Uloga Angela u tekstu Uga Bettija vrlo je slojevita, međutim, nosi odredene zamke. Vrlo lako se uploviti u jedna te ista rješenja. Moj zadatak je bio zaroniti u raznolikosti koje nosi taj lik. Odnos između njega i tri žene trebao bi biti različit i konstantno se mijenjati u odnosu na situaciju koja se u datom trenutku dogada.

Medu ostalim, igrao je Andreja u predstavi "Tri sestre", prema Čehovu, u režiji Boba Jelčića.

- Veliki sam ljubitelj klasičke, međutim, nije to ono što me najviše interesira u kazalištu, imam nekoliko zaista dragih klasičnih autora kojima se uvijek vraćam, međutim, smatram da treba ići u korak s vremenom.

Lice Zlatnog Studija

Ne mogu izdvojiti ni jednog redatelja koji mi je drastično pomogao u odnosu na druge, mislim da sam od svakog redatelja uzeo ponešto za sebe i svoj razvoj, reći će glumac koji je glumeći na Igrama upoznao brojne 'kantune' grada.

- Moje mjesto za odmor ovđe je definitivno otok Lopar, tamo uvijek mogu naći mjesto gdje nema nikoga i gdje mogu malo odahnuti od gužve. Inače se volim opustiti od posla uz knjigu, film ili seriju. Nekad me privuće i odlazak u šetnju prirodom, a nerijetko nakon posla znam otići i na CrossFit i tako smiriti um - kaže Klišmanić koji ima i iskušto rada na seriji "Crno-bijeli svijet", glumio je i u jednoj epizodi "Generalu".

- Trenutno imam osjećaj da još uvijek imam vremena da mi se počnu otvarati ta vrata. Smatram da glumac mora izbrisuti zanat u kazalištu kako bi se mogao prebaciti na film jer film je ipak jedna vrsta finijeg rada i traži od glumca

19

U predstavi 'Zločin na Kozjem otoku' zagrebačkog HNK

jednu veću vrstu koncentracije. U kazalištu se stvari igraju i mijenjaju, a na filmu se traži, u datom trenutku, najbolja moguća varijanta koju glumac može iznjedriti, stoga mislim da ima vremena i da će se vrata uskoro otvoriti.

Klišmanića, finalista kategorije Novo lice u kazalištu Zlatnog Studija 2020. godine, smatraju jednim od mladih hrvatskih glumaca u usponu, mladom glumačkom nadom.

- Ne osjećam pretjerani pritisak u vezi s time. Mislim da moj put ima jednu vrstu prirodne putanje bez velikih oscilacija. Ja sam svjestan svojih sposobnosti u ovom trenutku i svojih nedostataka na kojima treba još puno raditi. Ne treba gubiti znatiželju i volju za učenjem novih stvari. Najgora stvar koja se glumcu može dogoditi je da zaključi da zna sve.

Izmedu glazbe i glume, klavira, odlučio se za glumu.

- Glazba je uvijek tu negdje prisutna u projektima koje radim tako da nikad nije otišla u potpunosti iz mog života. Ono što bih volio je pronaći vrijeme da ponovno vježbam klavir jer

sam to zapostavio - kaže.

Dubrovčani negoduju kad ih uvrštavaju u Dalmaciju ili kad ih zovu Dalmatincima, što o tome misli glumac rodom iz Kaštela...

- Dubrovnik ima jedan specifičan mentalitet kakav se ne vidi na ostatku obale. Ako dodeš u Split, a zatim u Zadar uočavam veliku sličnost u mentalitetu i ponašanju ljudi. No, kada se pojavit u Dubrovniku, stvari nisu više tako slične. Osjeti se da je ovo ipak bila samostalna država toliko stoljeća.

Na Dančama

Kaže mi jedna Klišmanićeva zrelja kolegica, koja je tijekom 60-ih dolazila na Igre kao studentica, da su im dnevnice tada bile dobre, sve je bilo jef-tino i da su se baš zabavljali. Kako to izgleda danas, postoji li neslužbeni 'nastavak' poslije proba noću...

- Danas je u gradu puno skupljje živjeti, međutim, naše dnevnice su dostatne za to. No, ja se ne volim pretjerano razbacivati i hodati po restoranima da bih ručao. Radje si skuham sam nešto, a on-

da odem jednom ili dvaput u neki restoran da se nagradim, obično to učinim nakon premijere ili na dan premijere. Navečer, što je opće poznato, ljudi iz našeg miljea se uvijek rado okupljaju u Antuninskoj ulici u bistrou Gusto Giusto. Tamo se uvijek nade vremena za opuštanje od napornih proba.

Najljepše mi se kupati na Dančama, a ove godine sam otkrio, s obzirom na lokaciju predstave "Ljubovnici", i mjesto ispod hotela Belvedere koje mi se doista dopalo. Najdraži kafić mi je Buzz gdje uvijek postoji mogućnost da će sresti nekoga koga poznajem iz Dubrovnika i malo popričati.

Ja svakako volim da mi more posluži kao osvježenje, a u Dubrovniku je posljednjih dana, vjerojatno zbog vjetra koji ga noću ohladi, more zaista svježe i doista pomaže da se podnesu ove vrućine. Nakon Igrara idem doma u Kaštele odmarati se i onda ću se vratiti u Dubrovnik da odgledam "Krvavu svadbu", a zatim igramo "Genijalnu prijateljicu" u parku Gradac - kaže Klišmanić

Iduće sezone izlazi njegov režijski prvijenac u Teatru ITD, autorski projekt po motivima Danteova "Pakla", predstava koju je odlučio raditi s glumcima koji su tek završili Akademiju jer smatra da su izrazito daroviti i da ih je potrebno vidjeti. Priprema i jednu predstavu s Draženom Šivakom i Olgom Pakalović u Teatru EXIT.

PRIPREMAM REŽIJSKI PRVIJENAC U ITD-u, AUTORSKI PROJEKT PO DANTEOVIM MOTIVIMA